

frem i Fjor fra Landstingets Side, have vi sympatiseret med det, og det er fremdeles vor Opfattelse, at det er det rette Grundlag at reformere de faste Ejendommens direkte Beskatning paa; og faa vi saa ikke Manglerne afhjulpne under de senere Behandlinger af Forslagene, maa man i den Henseende haabe paa Fremtiden. — Men naar nu den høje Regering og Folketinget har tiltraadt Landstingets Grundlag med Hensyn til en Reform af Grundskatterne, er det mit Haab, at det høje Landsting vil tiltræde Regeringens og Folketingets Principper for en Indkomst- og Formueskat og ikke gaa tilbage til Kildebeskatningen, som det holdt paa i Fjor. Jeg finder saa meget mere Anledning til denne Bemærkning, som Folketingets Ordførers Udtalelser forleden kunde synes at tyde paa, at han maaske kunde acceptere Kildebeskatningen; thi det er jo nemlig den eneste Maade, hvorpaa man gennem Beskatning af Kreditforeninger og Sparekasser kan komme til at beskatte de 1,500 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer og Sparekasseindskud, som han sagde *forlods* ere fritagne for Skat, — hvad de forøvrigt ikke ere. Efter Principperne for Regeringens og Folketingets Forslag om Indkomst- og Formueskat kan man umuligt komme til at beskatte disse 1,500 Mill. Kr. gennem Kreditforeninger og Sparekasser. Selv om man paa ny satte Aktieselskaber ind paa Forslaget og satte Kreditforeninger og Sparekasser ved Siden af uden noget som helst Forbehold eller Undtagelse, fik man dog ikke ad den Vej en eneste Øre i Skat af disse 1,500 Mill. Kr. Obligationer og Sparemidler. Jeg haaber imidlertid, at Landstinget vil kunne acceptere de nu af Folketinget vedtagne Principper for Paa- ligning af Indkomst- og Formueskatten, idet Kildebeskatningen, som tidligere udviklet, næppe vil være heldig, og vist, trods Ordførerens Udtalelser, næppe ville finde Tilslutning her i Tinget. Hvis det høje Landsting samtidig vil rette de væsentligste Mangler ved Forslagene, vil det være saa meget glædeligere. At Landstinget skulde ændre Forholdet med Hensyn til Besætningers Beskatning, tror jeg ikke, der kan næres meget Haab om efter dets Stilling i Fjor; derimod kan man snarere nære lidt Haab om, at det kan ændre Forholdet med Hensyn til Aktieselskabers Skattefrihed, thi Landstinget har ikke tidligere været imod, at disse skulle svare Skat. Og skulde Landstinget igen indsætte den Bestemmelse, at Aktieselskaber skulle svare Skat, kan man nok gaa ud fra, at dette

Spørgsmaal ikke vil foraarsage nogen Konflikt mellem Tingene, særlig naar man tænker paa, hvor mange Medlemmer af Flertallet der undlode at stemme, da Udvælgstallets Forslag om Aktieselskabers Skattefrihed forleden var til Afstemning. Jeg skal dermed paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale den samlede Skatte-reform til snarest mulig Gennemførelse.

Bluhme: Jeg har under Nr. 11 stillet et Ændringsforslag, der fremtræder som en Underændring til Ændringsforslaget til § 32. Naar man skal fordele det Statstilskud til Kommunerne, som fra Statskassen gaar gennem Amterne, er det selvfølgelig rigtig, at der, som Ændringsforslaget tilsigter, tages Hensyn til de paagældende Kommuners Udgifter til humane Formaal og deres Evne til at bære dem, men naar Talen er om Forholdet mellem Amt og Sogn, kan jeg ikke indse, at man med Rette kan undtage ogsaa Udgifterne til Vejvæsenet, saa meget mindre som det er fejlt, som den ærede sidste Taler ogsaa anførte, at der aldeles ikke er overladt noget til Amsraadens frie Skøn med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommunernes Trang. Under den nuværende Maade, hvorpaa Bidragene fra Sognekommunerne fordeles, tages der dog Hensyn til Sog- nenes almindelige Evne til at bære Byrderne. Det kan nu ikke nægtes, at Udgifterne til Vejvæsenet spille en stor Rolle, derfor forekommer det mig aldeles nødvendigt, at de toges med i Beregningen med Hensyn til Størrelsen af det Tilskud, der bør tildeles de forskellige Kommuner. Naar vi ikke gøre det, vil det særlig gaa ud over de store og tyndt befolkede Kommuner, der i Forhold til Befolkning har ganske overordentlig store Udgifter til Vejvæsenet. Det forekommer mig saa klart, at jeg, skønt jeg staar alene, har stillet dette Underændringsforslag for i det mindste at faa Lejlighed til at fremsætte mit Synspunkt her i Tinget. Men da jeg antager, at dette Forslag vil finde den samme enstemmige Tilslutning, som mine andre Forslag, vil jeg foretrække at tage det tilbage, fremfor at spille Tingets Tid med at stemme over det.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 11 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Nielsen-Grøn: Jeg har kun bedt om Ordet for at bringe en Tak til den højt-